

אלבום זהב

נקמת הערקטוֹר // מה לאחובי

יהודה נוריאל

וואר. כשההילה 'אדון הס' ל'יחות' ואחד מי יודע' בעי' ברו, נטל הפעם אובי בלאי עשרה משיריו של ר' משה אבן עזרא, מגזרי משוררי תור הזהב. אתם אומרים, "עוד פרויקט אתני-יהדות מעניין כזה"? הוכנו להפת' עה ממהמות. אלבום היפנוטי, אפל, הדוק, פורם ומונגען בלי הכרה. המקום שבו נפגשים מסיב אטاك ('סבלו של גולה'), בנאי ואלפנט של 'ערబת הטיח' ('שתה אחוי') עם אהובה עזורי ('דרי יפת תאר'). ואם משווים לפרויקט מהולל אחר המבוסס על תור הזהב, הרוי שבעוד 'ארמי השפות', יצא במסע מוזיקלי חדש בכל קטע, נקמת הטרקטור בחרו בכם מזמור תפילה אחד ארוך, פולחני, שבטי, תפילתי, לופת מהתחלה ועד הסוף. אל הראש דרך הרגליים, הכתפיים דמיה שכיניהם.

הפרשנות העכשוית הרדיקלית יושבת בויל על התק' סטים הארציים של אבן עזרא. יש בהם גאויה ותאווה ("אל תהשה למצוץ שפה ורוק, עד תאחו חקר חזות ושוק"), הבליע העולם הזה והחיים בצל המוות ("יזכור גבר בימי חייו, כי למוות הוא ל Koh"). ומן הצד השני, חיבור נפלא של חדש ויישן, היהודי וערבי. יורם חזן ושלמה בר מתארחים בשני קטעים מצוינים, זה של בר ("כתנות פטיט") משמש בתור לב הפרויקט, פרוכת הזהב שבתוך החצר האנדולסית.

כמעט כל הקטעים מצטיינים, בכל פינה הברקת הלה' חנה ועיבוד. שירות הנשים של גליה חי ב'מה לאחובי' על מיתר ויולה מסרט מתה, 'זמן הבלוי' עוכר השלווה המתפרק בשירות מקהלה, ובמיוחד התפקיד הנפלא של העוד (בעי' קדר ב'יזכור גבר'), שהופך לאורך האלבום לכלי נשך. כל אלה, בתוספת אריהה נחרצת, בואכה הפינאלה היינוחיש 'אל נורא עלילה', הופכים את 'מה לאחובי' לשיא ביצירת הטרקטור ואחד האלבומים הכי טובים ששמענו זה זמן רב. ואם כבר סליחות ובקשות, אחת אחרונה: כשהאלבום יהפוך למופע, אז לא אקוסטי ובטע לא בישיבה, אלא במועדון או בית הכנסת עם מערכת סאונד מעולה. סופסוף אלבום מדרחבי מזווין - וגם הטקסטים לא רעים.